

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

A jövő embere.

Pécs, 1896. január 17.

(*) Egész politikai pályafutása alatt Apponyi Albert gróf folyton abban a helyzetben volt, mint Tantalusz. Egyre kísértette a miniszteri bársonyszék s midőn már csak bele kellett volna ülnie: hopp! a bársonyszék eltűnt s így lett a nemes grófból állandó alak az élclapokban.

Mivel azonban nem nagy emberek csinálják a nagy idöket, hanem megfordítva: nagy idök a nagy embereket, — hiába vált ki szellemi tehetségénél, szép jelleménél s alapos készütségénél fogva Apponyi gróf a parlament szürke tömegéből, vezérszerepre nem juthatott; mert abban a politikai légkörben az ő becsületes törekvései nem érvényesülhettek, ott a mindent lenyugózó pártérdek ellenszegült a magasabb ideálok követésének.

Szerdai nagy beszéde óta azonban nagyon sok történt azokban a körökben, a hol a politika folyását irányozzák. Ugyanis még az nap délután Pálffy herceg Bécsbe utazott, és magával vitte Apponyi beszédét Károly Lajos főherceg számára, a ki azt a királyhoz juttatja. Így aztán könnyen megeshetik, hogy ez a fenomenális beszéd, az abban foglalt igazságok utat találnak a király szívéhez, a kit rendesen csak a „Pester Lloyd“-ból szoktak informálni a magyar politikai viszonyokat illetőleg; már pedig ennek a megbízhatósága csakis a

mindenkori kormányok szempontjából állhat meg.

A mint kiszivárgott, az uralkodó már elejétől fogva végig olvasta azt a nagyszabású beszédet, a melyből megértette, hogy mily kufárkodást vittek végbe egy egész emberöltőn át az ő általa megbízott miniszterek; s bizonyára azóta a végleges ítéletet is megalkotta magának a kormány eltagadhatatlan tényei alapján.

Abban a nagy érdekszövetségben, melyet közönségesen szabadelvű pártnak hívnak, megéreztek az új szelet. A szétrebentéstől való félelmükben kontemplációra adták magukat és ha két ösmameluk összejön, azzal kezdi az egyik: „Bizony, öcsém, ránk nehezült az időnek járása. A régi rendszerrel szakítanunk kell.“ A felelet persze egyértelmű, most aztán csak azon tanakodnak, hogyan és miképpen volna lehetséges ennek a lomha tömegnek a felfrissítése.

Friss vért kell beléereszteni, ettől függ a pártnak további existenciája. Persze, ez az érdekszövetkezet egy jó darabig abban a boldog csalódásban ringatta magát, hogy hiszen majd átjön hozzánk udvarával együtt Apponyi, ha miniszter akar lenni. Mivel azonban belátták, hogy Apponyi becsületes szándékait lekenyerezni nem lehetett, és így a fuzióból nem lesz semmi: fordítottak egyet a köpenyegen, hogy hát ha a hegy nem jön Mohamedhez, úgy akkor Mohamed megy a hegyhez.

Nyiladoznak már a szabadelvű pártban is a szemek, s ezeknek látó képessége most már kezd tulterjedni a vasuti concessziókon. És kezdik észrevenni, hogy nemcsak klub van s nemcsak miniszterek vannak, hanem van ország is, a melyet ők elárultak, cserbenhagytak, pedig sok-sok esztendőn át élőködtek rajta. Megmozdult bennük nemcsak az alvó politikai, hanem az elaltatott magán lelkiismeret is. Tudatára jöttek, hogy ez az ország beteg; a beteg országok sorsa pedig előttük áll a történelemben.

Beteggé tette pedig ezt az országot a párturalomnak husz esztendőn át követett elvtelen rendszere. Félig önzésből, félig lelkiismeretességéből keresik tehát az embert, a ki ebben a zavaros helyzetben az utat megmutassa. És oda fordulnak, a hová az uralkodó is fordult, az aranyszájú idealista felé, a kit a mult bünei nem terhelnek, a ki a jövőnek eszmét és erkölcsi tartalmat ígér adni, a ki remete módjára éveken át hirdette a tiszta politikai erkölcsöket s soha sem kívánt érte készpénzfizetést.

Ez a megújodási vágy, mely még a legősibb mameluk-kebleket is eltöltötte, ez az, a mi a helyzet lényeges megváltozását jelenti. A többi magától jön, mint Bánffy báró szokta mondani. Ő is megy majd, de nem ám magától s erős a hitünk, hogy a milleniumi ünnepeken a nemzet bárója majd a sor végén lesz a sereghajtó, ha ugyan jobbnak nem találja ősei kastélyában kipihenni politikai küzdelmeit.

A „Pecsi Figyelő“ lárcája.

A ritka fegyver.

Az egész szomszédság összecsődült olyankor, mikor szép napsugaras délutánokon Tanyás Gergő kiült az udvarra a pisztolyát tisztogatni. Csakbogy ritkán esett az meg. Mert bizony az olyan szegény emberek, mint a Gergő, a ki postakocsis, a kinek be kell járni a kétkerekű kordén mindennap a városba, hogy kihozza a leveleket meg a paksamétákat, — biz annak más dolga is van, minthogy egyre másra fegyvert pucóvaljon. Pedig de szeretett rajta bibelődni! Egész bolonaja volt annak a kis szerszámnak. Ha nagynéha kifutotta az időből, akkor elkérte a feleségétől a tulipános láda kulcsát, vigyázva kiemelte belőle a gyolcsokba takargatott fegyvert, kivitte az udvarra, aztán a kezébe tartva átment Salamon boltoshoz, megmártani a törülgető rongyot egy kis esztrafaintos petrolóriumba. Mikor a Salamon — Isten tudja hányadszor már — kicsudálkozta magát a szép pisztolyon, Gergő büszkélkedve megy haza.

A fényes napsugarak végigsiklanak a

ragyogó acélcsővön s elszuttogják az utszéli akácfák bölintgató leveleinek azt, a mit már a szomszédok is észrevettek.

— Nini, a Tanyás Gergő pucóvalja azt a ritka fegyvert.

Megtelik az udvar szomszédsággal. Megbámulják a cirádákat befutó aranyozást, az elefántcsont-tusa fehérségét, gyönyörű esztergályozását, s mikor a gasda nagy kérésre megteszi nekik azt, hogy kinyitja a tusa alját valami furfangos masinériával s egyenként kipotyogtatja az ott rejtőzködő golyókat, akkor végtelen az elcsudálkozás.

— Ejnye, ki hinné ezt, ha nem látná!

Pedig tudják mindnyájan. — Még azt is megszámlálják, vajjon annyi golyó van-e benne, mint a multkor? Annyi hát, persze hogy annyi!

Ilyenkor olyan jóleső örömféle futja át Tanyás Gergőt, hogy hát mégis csak szép dolog, ha az embernek olyan ritka szép jószága van. Örül neki, hogy úgy megbámulják azt a szép, régi módi pisztolyt, amelyiket még valamelyik öregapja harácsol el a lipcsei csatában valami ijedt franktól.

Széttekint maga körül. Egyszerre megrezzen, amint a feleségét a Zeke Jóskaival látja beszélgetni a kiskapuban. Elméláz, elszótlanodik. A fegyver kiesik kezéből. A bá-

mulók már mind eltávoztak s ő még mindig ott ül és nézi azt a két alakot, akik ott nevetgélnek egymásra . . .

Sokáig nézhette, mert már a nap buscusugarai ragyogtak a fák tetején, mikor az asszony becsapta az ajtót. Odamegy az urához — olyan valami csudálatos fény látszik a szemében. Nevetgélésre csak nagyon kicsit derül ki a Gergő homloka s hosszut sóhajtván adja át feleségének a ritka fegyvert.

— Jól eltedd, asszony!

Aztán vállára keríti a kivarrott szűrt s átmegegy a postamesterhez. Befog a kis kordéba, majd közévig az egy szál lónak s kis idő múlva végig sikong a falun a recsegő postakürtösső.

Soha se hallották még a falubeliek ilyen busnak azt a nótát. Az utcán járó-kelők utána tekintettek az esti szürkületben a kocsinak. Üzte, kergette a lovát Gergő s a kerekékek által fölvert por sötétte tette az utcát.

Hanem az igaz, hogy Tanyás Gergő se érezte így magát még soha életében. Szeretett volna kihajtani a világból. Mindig eléje tűnt az a két alak a kiskapuban. Hadonásott az ostorral, izgett mozgott az ülésben s néha szinte magánkívül fölkiáltott: Mit akar az az asszony? . . .

Kétségtelen tehát a dolgok ily állásában, hogy Apponyi gróf föllépése nem marad eredmény nélkül. Egyelőre a választási garanciákra vonatkozó javaslatainak sorsa talán még kétséges, de egy bizonyos, hogy az a tétlen tömeg, mely az inercia erejével nehezdedt közviszonyainkra: a szabadelvű párt meg van bolygatva és alkalmassá van téve új politikai és erkölcsi átalakulásra.

Részünkről be fogjuk várni nyugodtan a további fejleményeket. Minden esetre haladás lesz, ha abban a küzdelemben, melyet Magyarország szabadsága és önállósága vív a mostani korrupciós rendszerrel, ha az utóbbi lesz a legyőzött és Apponyiék után elkövetkezik a mi napunk, a szabadság napja, a midőn megalkuvás nélkül diadalra emelhetjük azt az ügyet, melyet pártunk kezdettől fogva kitartással szolgált: az önálló független Magyarország létesítését.

Hírek.

Pécs, 1896. január hó 17.

Sommás kereset.

— A pécsi vendéglősök bálbizottsága ellen. —

Ma reggel, alig ütötte el a kilenc órát, a kir. járásbiróság igdató hivatalának ajtaján egy ur kopogtatott.

Ez az ur már az idősebb urak osztályához való volt. Mindazonáltal a téli kabátja gomblyukában egy valóságos, élő sárga rózsaszínű díszlett, az arca az idős korhoz illő bölcs mérséklet helyett nagy haragot árult el, az ajka körül valami bosszúálló érzelmekről tanuskodó vonás honolt, a szemében pedig... No a szemében nem lehetett látni semmit, mert félig behunyt szemekkel járt, mint a ki holdkóros, vagy legalább is olyan perzona, a ki t e g n a p i s m a fekszik majd le.

A kopogtatás után belépett az igdatóba „alázatos jó reggel“-t kívánva s letett az igdató elé egy tarka zsinórral átkötött periratot. A perirat letétele után egyet ásított s a szeméit csaknem egészen behunyva, sarkon fordult és ment kifelé, az ajtónál „jó éjszakát“-t kívánva. Szerencséjére, nem hallotta azt a megjegyzést, a mi elhangzott a nyomában. — No nézd a vén korhelyt. Alig tudja a

A mint kiért a szőlők közül, a szemközti jövő hegycsősz, az öreg Tulkos rákiáltott:

— Tán megbódultál, Gergő? — Aztán fejcsóválva ballagott tovább. — Bizonyosan muslica ment a szemébe, azért kapkolódik úgy az a bolondos postás.

Gergő csak hajtott tovább. Lassauként azonban lecsöndesült s a hogy előmlött az éji sötét a tájon, vigyázva kezdett hajtani a buckák közt. Egyszerre ijedten horkan föl a ló s zökkenve áll meg a kocsi.

— Megállj!

— Ki az?

— Majd megtudod!

Valami homályos emberi körvonalakat pillant meg a rud előtt. Fölugrik s a lóra támaszkodva útésre emeli az ostort. A hold kicsillant a felhők mögül s legelső ezüstös sugara reszketve fénylik valami fényes, ragyogó csövön egy ember kinyújtott kezében, a ki a ló előtt áll.

Fénysugár villan ki a csövből, s a dörrenésre hangos jajkiáltás felelt. Tanyás Gergő golyóval mellében zuhan a homokra a kocsiból...

Az öreg Tulkos hozta nagy sietve másnap a hirt a faluba, hogy Tanyás Gergőt lelőtték.

szemét az álmoságtól felnyitni, jó éjszakát kíván világos reggel s nemhogy aludnék, hanem még igtatni valót hord ide az ember nyakára!

Hát bizony az iktatandó darab haragosan lett félredobva, hogy hadd gyűljön mellé még több s akkor veszettenek majd be egymás után a protokollba. Est az alkalmat felhasználva épen jelenvolt tudósítónk, kézbe vette és átolvasta a furcsa ur által hozott periratot, a mely hangzott a következőképen:

„Tekintetes kir. járásbiróság!

Tisztelettel alulirt Áldassy Pál, nyolc gyerekes családapa, ezennel sommás kereset indítok a pécsi vendéglősök bálrendező bizottsága ellen az alább megjelölt összeg erejéig, alant felsorolandó indokaim alapján s kérem e keresetem tárgyalására határidőt kitűzni, arra úgy a bálrendező bizottság elnökét, mint tisztelettel alulirottat megidézni, hogy szóval is előadhassam alanti követeléseim indokait, melyek a következők:

Nyolc gyerekes családapa létemre négy eladó lánnyal áldott meg az Ég. Ezekből, valamint nőm szül. Nyelvessy Mirandától már hetek óta nem nyughatván, végre is el kellett magamat határoznom, hogy elviszem őket a vendéglősök báljába, melyet tudvalevőleg tegnap este rendeztek a Vigadóban.

Bár ne rendezték volna! Akkor nem kellett volna nekem, nyolc gyerekes családapa létemre, a négy eladó leányom számára négy bálit öltözéket csináltatni a mi nettó 200 frt azaz kétszáz forint.

De mert rendezték, s mert a bál olyan jól sikerült, hogy négy eladó leányom majdnem Himen rózsaláncai közé táncolta magát s hajnalban a vadonatúj ruhájuk olyan volt, hogy még a varrónő se ismert volna rá: hát ők az okai, hogy nekem ma kétszáz forint károm van. Nem is számítva a négy pár cipőt, mit eladó leányaim tönkre táncoltak; meg azt, hogy feleségem és én tegnap este nyolc órától ma hajnali öt óráig voltunk kénytelenek az egészségünkre még talán káros befolyással is lehető éjszakázással küzdeni. Ez a káros befolyás pedig egy nyolc gyerekes családapára kiszámíthatatlan következményekkel járhat.

Ez indokaim alapján kérem e sommás keresetem tárgyalására a vendéglősök bálbizottsága elnökét megidézni s öt kétszáz forint követeléseim s felmerülendő költségeim nyolc nap alatt, különbeni végrehajtás terhe mellett megfizetésére kötelezni. Tisztelettel: Áldassy Pál, nyolc gyerekes családapa.“

A bíró éppen akkor kívánt jó reggelt a jegyzőnek, aki a háza előtt sétálgatott. Gyorsan megindultak a homokbuckák felé. A borzasztó hir sebesen terjedt el mindenfelé s a házakból ijedt képű alakok siettek az előbbieket után. Kétségbeesettnek látszó arccal futott Tanyásné a tömeg között s a nép szánakozva nyitott utat neki.

Ott feküdt Gergő a bucka alján; töle pár lépésnyire a felfordult kordé, onnét nem messze nyugodtan legelészte a harmattól csillogó fűszálakat a postaló.

A kocsis még élt. Üvegesedő szeméit olykor felnyitotta s nehéz, hörgő lélekzetet süvitve ki sebesült melléből. Lassan, gyöngéd vigyázattal emelték föl a homokról, hogy kocsira tegyék. Csönd, mély csönd uralgott a nép között, míg aztán a kíváncsi jegyző azt kérdezte:

— Ugyan, hogy történhetett ez?

Gergő arca eltorzult a fájdalomtól.

— Aztán nem tudta magát védeni? — korholá jóakaró hangon a bíró, hogy ő se maradjon el a helyiség pennájától.

— Mivel? Hát a ritka fegyverrel. —

— Mivel? — nyögte a meglőtt ember.

Napirend 1896. január 18-án

Naptár: szombat, január 18. — Róm. kath.: Piroksa. — Prot.: Piroksa. — Görög-kel: (1896. jan. 6.) Epiphanias ünnepe. — Zsidó: S. Bo 3. — Napkél 7 óra 43 perckor. — Nyugszik 4 óra 38 perckor. — Holdkél 2 óra 16 perckor. — Nyugszik 11 óra 13 perckor.

Időjárás: hőméréklet 1 Celsius fok hideg; légnymás 744. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelsége szerint hó és délen csapadék várható.

Színház: „Szegény Jonathán“ nagy operette.

Táncmulatságok: a jótékony nőegylet virág-estélylyel egybekötött táncmulatsága a Hattyuban. — A katolikus legényegylet táncvigalma a Vigadóban. — Hadastyán segélyző-egylet táncestélye a Scholtz-féle sörcsarnokban.

— (A holnapi mulatságok.)

Holnap, szombaton, este mulatni fog az egész Pécs. Három táncmulatság is lesz ez estén, s mivel mind a három olyan rendezőség rendezi, a mely már kipróbált a mulatságok sikerének biztosításában, bizonyos, hogy mind a három fényesen fog sikerülni. A jótékony nőegylet virág-estélylyel egybekötött táncvigalma a Hattyuban lesz; a katolikus legényegylet a Vigadóban tartja táncmulatságát; végül a baranyamegyei hadastyán segélyző-egylet a Scholtz-féle sörcsarnokban rendezik ezidei táncestélyöket. A Hattyuban Farkas Sándor zenekara, a Scholtz-sörházban Rác Gusztó és Jónás János fogja a talp alá valót húzni s a Vigadóban is fülbemászó, táncra hívó muzsika mellett perdülnek táncra a szép asszonyok, szép leányok.

— (Pályázat.) Somogyvármegye területén fekvő Somogy-Sámszonban III. osztályu postahivatali állásra pályázat hirdetik. Pályázók három hét alatt adják be kérvényeiket a postaigazgatósághoz. — A pécsi kir. törvényszék területéhez tartozó dárda kir. járásbiróságnál egy III-ad osztályu hivatalozolgai állás van üresedésben. A kik e 250 frt fizetés, 50 frt lakbér és 50 frt ruhaátalánnyal javadalmazott állást elnyerni óhajtják, jövő hó 13 ig nyujtsák be kérvényeiket a kir. törvényszék elnökénél.

— (Vendéglősök bálja.) A pécs-baranyamegyei vendéglősök ipartársulata tegnap tartotta táncvigalmát a Vigadóban. A mulatság e nemben első volt, s mint a vendéglősök első mulatsága oly szépen sikerült, hogy büszkék lehetnek az erkölcsi sikerre rendezői. A Vigadó termei már kilenc órakor megteltek előkelő közönséggel s annyi volt a táncolni vágyó szép asszony és fiatal leány, hogy maguk a rendezők is hozzáálltak

— Mivel? Hát a ritka fegyverrel, — mondá a jegyző s egyidejűleg fölemelte a földről a pisztolyt.

A csiradékot befutó aranyozás összevegyült Tanyás Gergő szeméi előtt az elefántcsont-tusa vakító fehérségével s fájdalomtól eltorzult arcára a csudálkozás kifejezése ült. Aztán szétnézett, mintha keresne valakit, — azt, a kit a lövés percében fölismert a hold és a pisztoly-lobbanás fényénél.

— Hát talán nem is volt magánál ez a fegyver? — kérdé gyorsan a jegyző.

Tanyás Gergő szeme néma megadással függött a feleségén s lassu, kinos hangon felelt:

— Nálam volt!

A bucka teteje mögül fölemelkedő nap tiszta sugarai játszadoznak a Tanyás Gergő sápadt, komor vonásain. Megrázkódott, mintha le akarná dobni válláról az utolsó hazugság terhét; két karjával szétcsapott maga körül, aztán arca bukott nehéz zuhanással.

A halál elvégezte a többit.

Nemo.

a tánchoz, mely astán fesztelen jókedvvel, tartott kivilágos kivirradtig. Vendéglőseink kitettek magukért udvariasság dolgában a hölgyekkel szemben. A Gregorits Gyula által komponált nótákkal, meg igen izléses kivitellű táncrenddel, mely Rihmer János helybeli könyvkötő jeles izlését dicséri és csinos készületű ecet s olajtartót ábrázolva, plüskötésű könyvecse volt, lepték meg a táncoló hölgyeket, kik között ott voltak: Bors Mártonné, Cserta Antalné, Cserta Ignácné, Csönka Istvánné, Dorn Lajosné, Frankl Isidorné, Forró Józsefné, Glans Lajosné, Gerber Jánosné, Gerzmann Lajosné, Gregorics Györgyné, Grün Józsefné, Gutlof Jánosné, Hirci Ferencné, Hirschfeld Samuné, Hauer Mórné, Horváth Istvánné, Horváth Jánosné, Horváth Mihályné, Jakab Józsefné, Kohlfog Frigyesné, Kulin Henrikné, Labrenc Gusztávné, Márkus Ferencné, Pétermann Józsefné, Petrovits Istvánné, Petrovits Ferencné, Radocsi Lajosné, Reling Józsefné, Rész Lajosné, Riemer Ferencné, Sebők Gyuláné, Skrobay Istvánné, Schiller Józsefné, Schmiedt Ferencné, Szabó Sándorné, Thill Józsefné, Wirt Henrikné; Járányi nővérek, Hirschfeld nővérek, Nürnberg Mariaka és Wagner Tini stb., stb. Az első négyest 60 pár táncolta.

— **(Késelés a Flórián-utcában.)** Tegnap este a Flórián-utca egyik házában lakó Ladislaus testvérekhez egy álarcos leányzó kopogtatott be. Farsangi idő lévén, a gyerekek meg se lepődtek a titokzatos látogatón, sőt jókedvvel fogadták és suttymban elgondolták, hogy kiugratják a nyulat a bokorból, jobban mondva a szomszéd Landess Tresskát az álarc titokzatos homályából. És egyértelműleg fogott mind a két legény a kiugratás munkájához. Egyik is, másik is felragadott az asztalról, a hol éppen vacsoráltak, egy-egy kést és assal közrefogták az álarcos leányzót, hogy megölik, ha így, meg úgy, meg nem csókolja őket és a többi. Hajh, de az álarcos tőle nem várt erővel védte magát és segítségért kiabált, éppen nem leányhoz illő erős hangon. A késelő testvérek egy percig meghökkenve álltak s ezalatt az álarcos kimenekült tőlük, felverve segélykiáltásaival a házat. Kitűnt aztán, hogy nem a Tresska az álarcos leányzó, hanem egy — legény, a ki megtévesztette a házat s nem oda ment be, a hova akart. A késelési történetnek ma a rendőrségnél is volt folytatása, de mert tévedésen alapul az egész dolog s csak tréfa volt, az eljárást tehát megszüntették.

— **(Halálosítás.)** Major Károly ügyvéd ma reggel élte 69 ik évében Pécsen meghalt. Temetése vasárnap, f. hó 19-én d. u. 3 órakor fog a Teréz-utcai 12. sz. házból végbemenni, az engedélyt szentmise áldozat pedig kedden, f. hó 21-én fog a belvárosi plébániatemplomban bemutatni. Az elhunyt évek hosszú során át Pécsváradon folytatta az ügyvédi gyakorlatot, melyről pár év előtt lemondván, Pécsre költözött, hol azonban nem sokáig élveshette a jól megérdemelt nyugalmat. — **Luiszer** Viktor gyógyszerész ma délután 3 órakor élte 62-ik évében hosszas betegeskedés után Pécsen elhunyt. A megboldogultnak földi maradványai holnap (szombaton) fognak a János utca 8. sz. alatti halottas házában be-szenteltetni s onnét Mohácsra szállítván, ott vasárnap d. u. 4 órakor eltemettetni.

— **(Öngyilkos huszár.)** A gyöngy-életnek megint halottja van. Alig mulik el különben nap, hogy ne hallanánk hírt öngyilkos katonáról. Persze, hogy mért dobják el maguktól a gyöngyéletet, mért szabadulnak akár a halál segélyével a katonáskodástól: azt még egyetlenegy esetben se állapították meg hivatalosan. Szerelmes volt a gyerekek: legtöbbször ezt mondják az öngyilkos katonára s ezzel vége, ki se keresi többé a halála okát. Vagy, hogy nem szeretett kato-

náskodni, vétett gyakori hanyagsággal a szubordináció ellen s ezért keresett menedéket a halálban. Ezt már ritkában mondják ugyan, de ilyenkor is az öngyilkos az oka mindennek. És eltemetik a halottat katonai pompával s astán kevés idő múlva megint egy katonai öngyilkosságról hallunk hírt. A legújabb öngyilkos katonát **Farkas István**-nak hívják. Tolnai születésű fia s alig három hónapja katonáskodik. A Nyiregyházán állomásozó 10-dik huszáresred közlegénye volt s ott tegnapelőtt este az istállóban felakasztotta magát. Mire megtalálták és levágták, már holthideg volt a teste s a szive rég megcsünt dobogni. Persze, az az első, hogy erre a szivre vessenek; hogy a honvágyat és szerelmet horszák fel most is az öngyilkosság okául. S ez jól is van így. A halott már úgy sem tud beszélni; neki egészen mindegy, akármit mondanak is halála okául. Elég az hozzá, hogy megint halottja van a katonai gyöngyéletnek.

— **(Elhalasztott táncvigalom.)** Herczenberger József táncitanító tanítványai részére f. hó 20-ára tervezett táncvigalmát, a tanítványok kérelme folytán, jövő hó 3-ára halasztja el.

— **(Megfagyott az utcán.)** A szigeti országot külső végén az éjjel az úrjárat egy emberre akadt, ki egyik utcasarkon feküdt, arccal a földre borulva, teljesen mozdulatlanul. Mikor hozzányúltak, szinte merev volt már a teste és hiába rásták, hiába keltették, nem ébredt fel, de még csak meg se mozdult. Hideg volt a keze, nyaka, arca és lélekzetét is hiába lesték. Hát sietve hordágyért küldtek és az embert, a kiről már világos volt, hogy megfagyott ott az utcán, beállították a kórházba. A kórházban astán ráismertek; **Lock Károly** napszámos az illető, a ki már szinte ismerős vendége a kórháznak, hová már többször vitte be holtrészegen a rendőrség. Nőse ráfektették a mozdulatlan testet egy jó meleg szobába az ágyra s astán az ápolók elkezdtek friss hóval dörzsölni, hogy hátha van benne még egy kis élet. És volt is. Mikor vagy jó fertály óráig masszírozták, egyszerre csak megmozdult a halott ember, felnyitotta szemét és így szólt: **kérlek pálinkát!** Pálinkát ugyan nem kapott, de kapott jó forró korhelylevest annak az öröme, hogy az utcán megfagyott, a kórházban pedig kiengedt a derék ember!

— **(Téli sport.)** A sportok között, melyeket a fagyos idősakban ús az emberiség évről-évre fokozódó örömmel és lelkesedéssel, van egy kevésbé tisztességes is. Ez csak télen foglalkoztatja az emberiség egy csomó tagját, a mikor a kávéházak, vendéglők és egyéb nyilvános helyek fogasai tele vannak aggatva szép, ujjasbáru, bársony- és prémgalléros, jobbnál jobb téli kabátokkal. Az olvasó most már kitalálta, hogy ez a nem éppen tisztességes, de annál inkább jövedelmező sport a téli kabátlopás. Hogy sokan űzik ezt a sportot és nagy aszerencsével és ügyességgel, látnivaló abból, hogy alig mulik el nap, amelyen egyik-másik nyilvános helyről, sőt akárhányszor magánlakásról is el ne tűnne egy-egy jó téli kabát. Van nek emberek, a kik télen tisztára ebből élnek. Egy ilyen ember került ma hurokra **Nagy Boldizsár** csavargó napszámos ssemélyében, a ki ezen a télen több vidéki városban vagy tiz télikabátot lopkodott össze már és rendezen szögbe csapván őket, az így nyert pénzen élésködött napról-napra, míg végre most rabkosztot adnak neki — ingyen, mert mit sem kell érte tennie, csak — űlni pár hónapig.

— **(A véresfejű ember.)** Ma reggel hét óra tájban az indóház utcán egy alélt emberre találtak. Az ember ott feküdt az uton, a fejéből pedig szivárgott a vér s véres

volt tőle a köveszet is. A kik látták, rögtön szaladtak a rendőrségre és jelentették, hogy az indóház utcán egy véresfejű ember fekszik. Talán gyilkosság áldozata, vagy ervtámadó üthette le és kirabolta a pénzétől. A rendőrség nyomban kivonult a helyszínére. Ott feküdt még akkor is a véresfejű ember, a fejéből most is szivárgott a vér. Befestve köröskörül a köveszetet. A rendőri vizsgálat első sorban is azt állapította meg, hogy a véresfejű ember nincs meghalva, mert igen is életre vallóan — szussogott. Astán meg azt, hogy rablás esete sem forog fenn, mert az ember szebei igaz, hogy — űresek voltak, de semmi olyan körülményre nem bukkantak, a mi azt igazolta volna, hogy kirabolták. Végül harmadszor meg azt, hogy a véresfejű ember holtrészeg. Valamelyik korosmából bandukolhatott hazafelé és leverte a lábáról a bor. Oly aszerencsétlenül esett azonban el, hogy a fejét beütta. Minthogy aléltágából nem tudták magához téríteni, a nevé se mondhatta meg; s mivel fejébe, no meg maga is ápolásra szorul, bevitték az új kórházba.

— **(Egy házaspár szomorú vége.)** Győre tolnamegyei községben az öreg Bence László és felesége tragikus halállal multak ki a napokban. Az asszony a kályhánál sütkérezett, míg férje kint dolgozott az udvaron. Itt átfázott, be akart térni a házába. El is jutott az ajtóig, ahol azonban összecseszt s mivel segélykiáltásaira senkiséj nem jött, fél óra múlva megfagyott. Sok idő mult el asután, mikor a szomszédokból egy asszony átment Bencékhez. Nagy volt a rémülete, mikor a megfagyott férfit megpillantotta. Berontott gyorsan a házába, ahol az öreg anyókat találta boltan a kályhára támaszkodva. Bencéné halálát valószínűleg szénmérgezés okozta.

— **(Pusztulnak a sárkősi magyarok.)** Szegsárdról le a Bátáig elterülő termékeny síkságon Sárkőben, fekszenek közel egymáshoz Ócsény, Decs, Pilis és Aló-Nyék községkeres ref. magyar községek, melyeknek lakói már évek óta megdöbbentő módon pusztulnak, fogynak a hűtők urakodó „egyke-rendszer“ miatt. Ugyanis alig van család, melyben egy gyermeknél több volna. Bűnsé módon akadályozták meg a szaporodást lelketlen kuruzsáló vén banyák, kik már az anya szive alatt űlik meg az ártatlan magzatokat. Est oly nagy titokban űzik, hogy csak ritkán kerülnek le miatt a törvényesek elé. Néhány évvel ezelőtt maga Szász Károly református püspök, midőn az említett községeket meglátogatta, a székenről intette a népet, hogy hagyjon föl bűnsé üszelmeivel, de — úgy látszik — a püspöki feddés sem használt; mert most is követik az „egyke-rendszer“t. Ily körülmények között nem csoda, hogy a halálosások nagyban feltűnjenek a születéseket, így az elmúlt 1895. évben Decs községben csak 21 ref. gyermek született, míg éppen kétszer annyi, 42 egyén halt el. Decs községben katolikusok is laknak, akik évről-évre szaporodnak, mert ezek nem űlik meg hűnsé módon kicsinyeiket. A kath. egyházban ugyanis az elmúlt évben született 27, meghalt 16 egyén, tehát a szaporodás 11. A szomszédos Mőss német községben is örvedetesebb adatokat tüntet föl a statisztika; itt a mult év folyamán született 80 és meghalt 41 ember, tehát a szaporulat 39. A jó mőssi németek természetesen nem követik szomszédjaik „egyke-rendszer“ét.

— **(A sásdi társaskör)** f. hó 15-én délután tartotta évi közgyűlését a társaskör helyiségében, a gyűlés tárgya volt az évi számadások, vagyis a bevétel és kiadások pontos megvizsgálása, a tisztikar és választmányi tagok megválasztása. Az 1895. évi számadások rendben találtak és a falmentvény megadatott. Elnök lett Kiss Aladár.

Igazgató Dr. Jakab Lajos ügyvéd, jegyző Fenicy Ignác szolgabíró, mindhárom közfelkiáltással. Választmányi tagok lettek: Rihmer Elek kir. bíró, Dr. Stein Ferenc, Dr. Kráusz Győző, Laczkovich Antal, Mózesy Géza és Marjovszky István.

— **(A nőegylet II. theaestélyéről)** lapunk tegnapi számában közölt hírlapunkat még azzal kell kiegészítenünk, hogy Dr. Tolnay Géza felolvasásán kívül még Schneider Istvánné fog mű- és népdalokat énekelni, mihez a zongorakíséretet özv. Kaltnecker Györgyné vállalta el.

— **(Van már másik.)** Hogy pedigen néha milyen operettszerűen megy a házasság a tisztelt népnél, arról szóló példa ez, mely tegnap játszódott le egy anyakönyvvezetői hivatalban. Az örömapa jött elő, hogy aszondja:

— Kérem, huzzák ki a könyvből a legényt?

— Micsoda legényt?

— A lányom vőlegényit, akit jegybe kiirtak a hét elején.

— Osztán mért huzzuk ki? Az atyafi ódalgott, fukorkodott a szóval, de csak mondja:

— Mást gondolt a lányom.

— De cifrán csinálják maguk — mondja az anyakönyvvezető — hát nem értek rá azt a mást elgondolni — kihirdetés előtt?

— Nem ám, de most úgy került a sorja.

— Hát a vőlegény mit szól hozzá? Tudja-e?

— Tudja. Oszt mit szóljon? Annak is csak van esze, ha a lány nem akar. Csak huzzák ki az ő nevet a könyvből.

— Hát a lány nevét?

— Azt ne, az ott maradhat, de a mássikkal, a Morsa Mihálylyal.

— **(Geografia.)** Rosta Domonkoszt behozták a rendőrök, mert az utcán részeg állapotban nagy skandalumot csinált. Másnap kijózanodás után, kihallgatásra elővezették a rendőrbiztoshoz Rosta Domonkoszt.

— Honnét került Pécsre? — kérdezte tőle szigorú hangon a biztos.

— Indiából, kérem alásan — felelt Rosta alázatosan.

A biztos csudálkozva nézett az emberre s bizonyos meglepetésszerű hangon adta föl a további szót:

— Mi a fránya?! — Indiából...

— Igenis, kérem ássan, — ott születtem, onnét jöttem.

— Elő-, vagy hátsó indiából?

— Dehogy, kérem ássan, a Sopron-megyei Indiából; — tetszik tudni az ott van Kapuvár mellett...

A biztos érdeklődése Rosta Domonkos iránt, e nyilatkozatra annyira megcsappant, hogy betette a dutyiba.

— **(A bundás ember.)** Érdekes embert vezetett ma egy rendőr a biztos elé. Egy zömök alak, számtalan téli ruhába és sálba burkolózva, hogy szinte roskadozott a ráaggatott szinehagyott, nyüttes ruhák terhétől. Olyan melegen volt felöltözve, mint aki Szibériába készül.

— Kicsoda ön? — kérdezi a kapitány.

— Mathiás Rötter — felel németül a sok bundás ember.

Mathiás Rötter azután elmondta, hogy gyalog jött munkát keresni, már távozni akart, mikor föltűnt a biztosnak a Mathiás Rötter lába.

— Mi van a lábán?

— Strümf.

Tényleg a sok téliruhás férfiú lábán vastag kék harisnya pompázott. Tehát cipő nélkül, harisnyában jött Pécsre.

— Nem fázott? — kérdezték tőle.

— Nem, csak a fülem kivörösödött egy kicsit.

— **(Enyhítő körülmény.)** Boros Viki cselédleányt elkergette az asszonya a szolgálatból. Boros Viki ezért mérhetlen haragra gyulva, besietett a rendőrséghez s feladta az asszonyát.

— Olyan az a nagysága, panaszkodott busan, mint a hörcsög. Az edényeit rendesen a caelédjei fején töri össze s a szegény ura már nem győzi fizetni az üveges számlát. Ebben a hónapban már öt leány megfordult a keze alatt, a hatodik voltam én. Én utánam is mindig áskálódott kérem ássan. A multkor estenden kijött a konyhába s iszonyuan nekem támadt. Hogy én ilyen, meg olyan hitvány fehérnép vagyok, amiért elfogadom a katona ismerőseimet.

Szóval olyanokat mondott, hogy még sötétben is szégyeltem. Boros Viki itt megcsillapodott egy kicsit s ez alkalmat a panaszt felvevő rendőrtiszt felhasználva, megkérdezte tőle:

— Hát nem volt igaza az asszonynak? — hát nem fogadott maga katona vendégeket?

— Igaznak igaz volt, de azért mégse szolgáltam rá, hogy olyan igen megszapuljon.

— S miért nem?

— Mert kérem — zokogott Boros Viki, a közül a három huszár közül, akik tegnap nálam jártak, kettő már vacsorazott, mielőtt odajött...

Művészet, irodalom.

○ **Othello.** Van a magyar színigazgatók közt egy, Rakodcainak hívják. Ez a direktor már országos hírvé lett azért, mivel bálványozza a nagy britt szellemóriást, Shakespeareát s bárhol állomásozik is, nem tér el attól az elvétől, hogy legalább Lear királyt, Hamletet, Velencei kalmárt, Romeo és Juliát, Julius Caesart és Othellót be ne mutatná közönségének. És Rakodcai iskolát tud csinálni a tragédiák számára a publikum közt; megszeretteti vele ezeket a komoly, tanulságos és mégis gyönyörködtető estéket, mikor a színházba nem nevetni, de tanulni és okulni jön az ember. A mi direktorunk tegnap adott elő először a szezonban Shakespeare-féle drámát, persze — Othellót. Hát ez is jól van. Legalább alkalmat nyújtott vele Peterdinek, ennek a talentumos, de e szezonban olyasféle decadenciában leledző színésznek, hogy megmutassa, hogy nemcsak tud játszani, de a kar is. Peterdi Othellojánál egyhamar nem igen találunk jobbat vidéki színpadokon. Valamint R. Balogh Etel Deademonájánál sem, ki minden ízében művészettel játszotta meg ezt a szenvedő szerelmes asszonyt és K. Breznay Anna komoránájánál sem, a ki most is bebizonyította, hogy egyik legjobb drámai színésznő. Még Mésszáros rokonszenves alakításáról s Balla minden legkisebb vonásában is kitűnő Jágojáról kell megemlékeznünk s általában arról, hogy a mellékszereplők is elég ügyesen mozgogtak és hatásos staffaget szolgáltattak a nagy mór tragédiájához. A ház középszámu publikummal telt meg, de ez aztán nem fukarkodott a tapsokban, a mit a szereplők meg is érdemeltek. (→)

○ **Milleninmi történet.** Az „Athenaeum” r. társaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története” című tíz kötetes munkának (milleniumi kiadás) harmadik kötetéből („Anjouk kora és a luxemburgi ház”)

megjelent ujabban két füzet, melyek 51. és 52. számokkal vannak jelezve és folytatását képezik Schönherr Gyula magas színvonalon álló tanulmányának „A luxemburgi házból”.

Az 51. füzetben műmellékletként van csatolva a „Zsigmond korabeli címerek” színes képe, valamint a regényes fekvésű „Siklós vára” Cserna Károly eredeti rajzában. Az 52. füzet műmellékletei „A magyar király tornaöltözete a XV. század elején”. Pompásan sikerült színes kép az aranygyapjas rend párisi címerkönyvéből. Továbbá „IV. Albert osztrák hercegnek és nejeének Johannának” arcképei ambrazi gyűjteményből. Ezek a füzetek is telve vannak igen becses és ritka szövegekkel. Egyes füzetek ára 30 kr. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 3 frt 60 kr. Félévre (24 füzet) 7 frt 20 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben. Az előfizetők minden szombaton egy-egy füzetet kapnak.

T a n ü g y.

(A tanfelügyelők létszámát az idén négy segédtanfelügyelővel szaporítani szándékozik a közoktatási miniszter, tekintettel főleg az újabb törvények által a tanfelügyelőkre ruházott teendőkre és arra, hogy ámbar az iskolalátogatói intézményt szélesebb alapokon fejlesztik, mégis szükséges, hogy első sorban a tanfelügyelőségek személyzete legyen képesítve az iskolák közvetlen megismerésére. Fölötte óhajtható, hogy az új segéd tanfelügyelők kinevezésénél különösen az országnak nemzetiségi tekintetben leginkább exponált vidékeire legyen tekintettel a közoktatási kormány. Az új segéd tanfelügyelői állások különben csak a közoktatási tárca idei budgetjének országgyűlési megállapítása után lesznek betölthetők.)

Törvénytörvények.

§ **Sikkasztó is, váltóhamisító is.** Mayer Gusztáv, jelenleg budapesti lakos, a pécsi munkás betegsegélyző egyletnél, mint könyvelő és ellenőr működött. Ily minőségében jogosulatlanul pénzeket inkasszált be s azokkal nem számolt el hanem saját céljaira használta fel. Állítólag 58 frt 98 krt tett ki az így elsikkasztott összeg, a miért jogérvényesen vád alá helyezettett sikkasztás büntette miatt. A ma megtartott végtárgyaláson maga vádlott is beismerte, hogy saját céljaira használta fel a kezéhez befolyt pénzből, de azt állította, hogy ezt a pénztárnok és az egyleti elnök tudtával tette. Ez állítása azonban a tárgyalás folyamán határozottan megcáfoltatt s így a sikkasztás csakugyan rábizonyult; de mivel saját beismerése szerint csak 35 frtot tett ki az elsikkasztott összeg és mert hogy több, főképp hogy 58 frt 98 kr. — tehát 50 frtot meghaladó lett volna sem a végtárgyalás adataiból, sem az egylet üzleti könyveiből nem volt megállapítható, — ezért csak sikkasztás vétségében monda ki vétkesnek a törvénytörvény vádlottat, ki ellen ugyanakkor magán okirat hamisítás büntette miatt is tartottak végtárgyalást.

A magánokirat-hamisítás vádját Schnell Gáspár pécsi lakos emelte vádlott ellen, kinek nevére egy 20 frtról szóló váltót hamisított, s ezt Schnell Gáspár csak akkor tudta meg, mikor a váltót beperelték s fizet-

nie kellett. A végtárgyalás során Mayer Gusztáv beismerte, hogy valóban ő maga írta alá Schnell Gusztáv nevét a váltóra, de azon egyszerű oknál fogva, mert egy Schnell által már régebb aláírt váltója járt le s nem találta otthon Schnelt, mikor ke-
reste. hogy egy új váltónak aláírassa. Hát, hogy kellemetlenség ne származzék az esetleges perből, ő maga írta oda a nevét — utólagos jóváhagyás reményében. Csak hogy ezt az utólagos jóváhagyást sem sietett kiszéközölni, mert — mint fentebb jeleztük is — Schnell csak akkor tudott a váltóról, mikor az be lett perelve.

Ily alapon magánokirat-hamisítás bűntetteben mondta ki a törvényszék Mayer Gusztávot bűnösnek s ezért és a sikkasztás vétségeért összbüntetéséért hét havi börtönt mért rá. Vádlott felebbezett az ítélet ellen; de felebbezett súlyosbításért a vádhatóság képviselője, Zsolnay György kir. főügyész-helyettes is.

§ Megverte az anyját. Munkás János, vörösmarti legény cselekedte meg azt a virtust, hogy megverte az anyját. Ugy történt a dolog, hogy a legény valami családi összekülönbözésből kifolyólag elhurcolkodott a szülői háztól, s mikor másnap találkozott az anyjával a piacon, rátámadt, becsületsértő kifejezésekkel illette, sőt meg is ütötte, úgy, hogy orvosi látelélet lehetett írni az asszony szenvedett sérüléseiről, a ki aztán becsületsértés és könnyű testisértés vétsége miatt jelentette fel a fiát s a pécsi kir. törvényszék e kétrendbeli vétségért vád alá is helyezte Munkás Mihályt. Ugy látszik azonban, hogy az anya és fiu kibékültek egymással, mert a mára kitűzött végtárgyaláson se a panaszos, se a vádlott nem jelent meg. Így tehát, mivel magánvádra üldözendő

cselekményről volt szó, a kir. törvényszék a vádhatóságot képviselő Zsolnay György kir. főügyész-helyettes indítványára az ügyben megszüntető végzést hozott.

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. január 20-án.

8734. Bakó Márton ellen szándékos emberölés miatt.

9033. Kozári István ellen súlyos testi sértés miatt.

1896. január 22-én

8253. Hernesz Mihály és Debreczeni András ellen lopás miatt.

7854. Molnár János (Melak) ellen súlyos testi sértés miatt.

Január hó 24-én.

7512. Koloszar Illés és társai ellen lopás miatt.

8296. Rév Géza ellen lopás miatt.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése jan. hó 17-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Még mindig a belügyi tárca költségvetése járta. A mai ülés első szónoka Bujanovich Sándor volt, a ki személyes kérdés címén szólalt föl. Természetesen fentartotta a gírálti visszaélésekről mondott szavait.

Percel Dezső belügyminiszter kijelenti, hogy Bujanovich jóhiszeműségét nem vonta kétségbe, de várja adatait.

Ugron Gábor kívánta, hogy engedjék meg Bujanovicsnak azonnal felsorolni adatait.

Percel Dezső és Szilágyi elnök szavai után ezek az adatok máskorra maradtak.

Szalay Károly szintén a választási visszaéléseket fejtegette. A kormánypárt csak mereven tagadni tud és nem tekint másra, mint a párturalom megszilárdítását.

Vargics Imre védelmébe fogadta a kormánypártot.

Kun Miklós nagyon óhajtana a békét, de ez a mai viszonyok közt lehetetlen. Erősen kritizálta Percel erőszakoskodásait.

Percel belügyminiszter polemizált még hosszasan a szónokokkal, a ki után

Hermann Ottó beszélt, természetesen költségvetés ellen.

TÁVIRATOK.

— **Fuzió-hirek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Erősen tartja magát, hogy a fuzió Apponyi és a kormánypárt közt legközelebb meglesz. Apponyival megy pártja zöme, néhányan pedig kilépnek. Egyelőre tehát meglesz a béke és ha el nem rontják — a fuzió.

A tegnap este végbement banketten Eötvös Károly felköszöntötte Jusztot és Kossuthot. Kossuth válaszában reméli, hogy a rég óhajtott pártegyesülés meglesz. A választások tisztaságára nézve a kuriai biráskodás behozatalát kívánja.

VI.

Másnap Fontenèves Károly és Bordomieu Gyula vadászatra rándultak ki.

A két unokatestvér sokáig együtt haladt, mintegy ötven lépésnyi távolban egymástól. Gyulára nézve annyival szükségesebb volt, hogy ne távozzanak el messze, mert a vadászok csak két ebbel rendelkeztek, melyek csupán Károlynak engedelmességek s csupán őt követték. Azonban Gyula végre is messze eltávolodott. Egy rigó, melyre Károly nem is figyelt, Gyulát annyira magával csalta, a mint odább-odább röpült, hogy unokabátyját egészen elvesztette szem elől.

Egyszerre Károly két lövést hallott. A távolba tekintett, számitgatva a messzeséget s megállott.

— Be nagy fajankó ez a Gyula, hogy a tilosban lövöldöz! — mormogá bosszusan a gróf.

Csakhamar semmi kétsége sem volt többé arról. Gyula az erdő szélén állt, mely félig vágás, félig lombos erdő volt, mely a Savaréze nyaralójához tartozott s melyet ő a nyaralóval együtt bérelt ki.

Károly kiáltott Gyulának s ugyanekkor közelében levő vadászebei benyomultak az erdőbe, hol tömérdek vad-csapás látszott mindenfelé. Éles kiáltások válaszoltak a grófnak. Majd futásnak eredtek az addig csendes lépésben szimatoló kutyák s dühös csaholással követtek egy nyomot.

A kiáltások a kutyáktól ellenkező oldalról hangzottak.

— Vajjon nem történt-e valami szerencsétlenség? — töprengett Károly kissé nyugtalankodva.

hosszu kortyokban inni az oly keserű és mégis oly édes italt.

— Ó, ez türehetetlen, — szól egyszerre Mártha, hátrasimitva haját, melyet a szél a szemébe csapott. — Sirac báróné azt tanácsolta nekem, vágassam le. Azt mondja, hogy ez által hajam erősbödik; de én nem akarom azt. Meglehet, megbarnulna az által . . . de én jobb szeretem, ha szőke marad.

— Megbarnulna? — ismétlé Savaréze, azt hívén, rosszul értette.

— Ugy van, uram. Nem tudhatni. Az megtörténik néha.

A leányka kissé habozott s aztán a bizalom kifejezésével folytatá:

— Ön azt kérdezte, nagyon szeretem-e anyámat. Annyival inkább szeretem, mert sok évig nem láttam őt. Még egészen kicsiny voltam, de azért oly szomorú voltam, uram, nagyon szomorú s egyre ezt ismétltem: Mamám, mamám! hol van az én édes anyám? Silenkor így szóltak hozzám: Jer a kertbe, Mártha, mulass jól gyermekem. És adtak játékszereket és kis barát-nőket . . . De én mégis szomorú voltam!

— Toulouse-ban, — kiálta föl Savaréze, csaknem önkénytelenül.

— Egy nagy városban, — viszonzá Mártha. — És atyám, ő is elutazott. És nekem minden pillanatban ezt mondták: Jer, játszani! De nekem unalmas volt a játék a papa és a mama nélkül. Egy nap . . . ó, mily szép nap! Lovak, kocsik, vasut, minden! . . . És elégedett voltam! Föltámadt bennem a remény. Mi folytatást utaztunk, utaztunk . . . Nem aludtam el, uram. Egyszerre megállapodtunk . . . És én föltaláltam atyámat! Ő mindig szőke volt, vagyis inkább világos gesz-

Farsangi naptár.

Január 18.: Pécsi jótékony nőgyelet táncmulatsága a Hattyuban. — A kath. Legényegylet bálja a Vigadóban. — Baranyamegyei hadastyán-egylet mulatsága a Scholz-féle sörházban.

Január 19.: Jótékony nőgyelet thea-estélye.

Január 22.: A pécsi helyőrség tisztikarának estélye a Vigadóban.

Január 25.: Altiastek táncmulatsága. — A kádársegédek szakegyletének táncmulatsága a Scholz-féle sörházban. — „Pécsi Dalárda” táncal egybekötött dal-estélye.

Február 1.: A tornaegyesület jelmez-estélye a Vigadóban. — Az orsz. vörös-kereszt-egylet pécsi főkjának álarcos bálja a Hattyuban. — Vasuti munkások táncmulatsága a Scholz-féle sörházban.

Február 3.: Herczenberger József táncitanító táncestélye a Vigadóban.

Február 5.: Herczenberger József elite-bálja a Vigadóban.

Február 8.: A pécsi helyőrség tisztikarának második estélye a Vigadóban. — Veterán-segélyező-egyesület táncmulatsága a Scholz-féle sörházban. — Zenekedvelők egyesületének tréfás estélye a Hattyuban.

Február 13.: Herczenberger József polgári bálja a Vigadóban.

Február 15.: Jogász-táncestély a Vigadóban.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Január 17-én. —

Buza késezárú	6.80—7.25
„ tavaszra	6.90—6.92
„ ősze	7.10—7.15
Rozs	6.20—6.35
Árpa	4.90—5.40
Kukoricza	4.—4.20
Zab	6.10—6.45
Káp. repce	8.95
Magy. aranyjáradék	121.75
„ koronajáradék	99.—
Regalé-kötvény	100.25
Magy. nyeresémsorsaj.	152.50
Tízszázalékos kölcs.	140.—
Oszt. papíráradék	99.75
„ aranyjáradék	121.25
„ koronajáradék	99.75
1864-iki sorsjegy	191.75
Magy. vörös ker. sorsj.	10.—
Osztrák „ „	18.25
Olasz „ „	12.—
Bazilika-sorsjegy	6.25
Jósziv-sorsjegy	2.80
Német márka	59.35
100 frank (francia)	48.06
100 lira (olasz)	44.—
10 font sterling (angol)	121.35

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV **PLEININGER FERENC.**
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Minden eltörött

üveget, porcellánt, fát stb. a legjobban össze ragaszt az előnyösen ismert **Plüss-Stauffer-tapasz.** Valódi a védjeggyel ellátott üvegecskében 20 és 30 krajcárjával kapható: Pécsen, **Alt és Böhm**nél.

Köhögés,

rekedség és elnyálkásodásnál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe

Egger díj jutalmazott
 biztos hatásu

Mell-Pastillait.

Kapható 25 és 50 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapeston, Váci-körút 17.

Hirdetések jutányos
 áron vétetnek fel ki-
 adóhivatalunkban.

tenyessin haju. Szóval, ő mit sem változott. Majd föltaláltam anyámat is, a ki engem megölelt s megcirógatott. És én így szóltam hozzá: Mamám! . . . mily különös! te nem vagy többé szőke, mint az előtt; hajad megfekedett. És valóban úgy történt, uram! Astán azt mondták nekem, hogy én kisebb voltam, semmint emlékezhetném! de én tökéletesen emlékezem: anyám, mielőtt elhagyott, szőke volt; mikor pedig visszatért, egészen megbarnult a haja.

Savaréze hallgatott s hogy úgy fejezzük ki magunkat, szinte nyelte minden szavát a leánykának.

Es a különös beszéd, mely más előtt érthetetlen lett volna, ő előtte nagyon is érthető volt.

A való tisztán állt előtte s midőn a leányka oly gyermekek együgyűségével beszélt, hogy anyja, ki előbb szőke volt, megbarnult: látta, hogy ez oly hiedelem, melyet tiszteletben tartanak, hogy kitörülhessék Márthának az emlékezetéből annak a nőnek az arcát, kinek nevét nem emlegethették előtte.

Azt mondták neki, hogy ő még nagyon fiatal volt akkor s Ceciliára mutattak:

— Ez a te anyád!

Es midőn később, határozatlan emlékei fölmerültek s ő kifejezte őszinte kétkedését anyjának a haja iránt, nem vonták ugyan kétségbe előtte a hajszin-változás lehetőségét a nélkül, hogy sejtették volna vele a mult ama sötét drámáját. Óvakodtak ártatlan lelkét megmérgezni.

Es a beszélgetés egyébiránt, melyből Savaréze megtudhatta a tiszta valóságot, mélyen elszomorítá őt.

— Az, a mit maga mondott nekem, Mártha, — viszonzá Savaréze merengően, — arról nyujt tanulságot,

hogy az ön atyjának is egykor talán fekete haja lesz.

— Mint önnek?

— Mint nekem.

Mártha nevetni kezdett.

— Ez mégis sok lenne kissé.

Ezt mondva, rápillantott Tanneguy-re s egyszerre különös nyugtalanságot érzett.

— Ez talán afféle tudós, — gondolta magában a leányka. — Igaz, hiszen könyvet ír a hajról, vagy inkább a lovakról . . .

Astán Gyulához fordult:

— Fogtál-e már? — kiáltott át hozzá. — Én már elkészítettem a bokrétákat. Menjünk reggelizni.

Éppen megasólalt az étkezésre hívó csöngettyű.

— Teringettét! — mormogá Gyula összeszedve halászó szereit, — az étkezési órát nem szabad elmulasztanunk! . . . Jöjjön velünk, Tanneguy. Majd elköltjük halainkat . . . vajjal készítve.

De Savaréze nem volt többé ott.

— A szőke anya megbarnult, — mormogta gyors távozása közben. — De egyre megy az! Ennek a gyermeknek szemében a barna is épp oly kedves jelenség . . . Ó, te meghaltál, szegény Blanka, mindenkire nézve . . . Még saját leányod szívéből is kihaltál . . . mindaddig, míg meg nem boszullak!

7157. sz.

tlk. 1895.

Árverési hirdermény.

A dárdai kir. járásbiróság mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schwartz Emáuel beszedeki lakós végrehajthatónak, Foki János bodolyai lakós végrehajtható ellen 400 frt tőkekövetelés és járul. iránti végrehajthatási ügyében az árverést a dárdai kir. bíróság területén levő Bodolya községben fekvő a bodolyai 626. tdkvben felvett + 1273. hrsz. sz. ingatlanra 632 frt + 1274. hrsz. sz. ingatlanra 708 frt + 1248/b hrsz. sz. ingatlanra 63 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi február hó 4-ik napján d. e. 10 órakor Bodolya községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 63 frt 20 kr., 70 frt 80 kr., 6 fr 80 kr. készpénzben, vagy az 1881. 60. törvény 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. bíróság mint telekkvi hatóságú 1895. évi október hó 15. napján
Molnár.
kir. albiró.

Feltűnő!!!

Párisi petroleum-izzófény-hüvelyek.

Háziasszonyok! Takarítsatok petroleumot a párisi petroleum-izzófény-hüvelyek által.

Minden hüvely 15 kr.

Szabadalmazva minden iparállamban.

Nincs korom! Nincs szag!

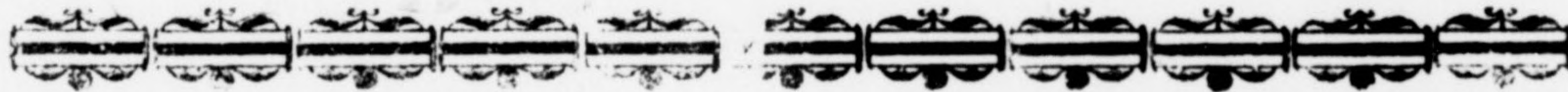
A legrosszabb petróleum is meglepő világossággal ég. Ezen hüvelyek légmentesen vannak elzárva és tartalmuk igen érdekes módon jut a petróleumba.

Ezen hüvelyek használata által legalább is olyan fény éretik el, mintha császár-olajat használnak, csak hogy míg a császár-olaj használata átlag literenként 6 krral drágább, addig ezen hüvelyek használata által a petroleum literje csak 1 és fél krral kerül többre.

Használat előtt a lámpa gondosan megtisztítandó, mert ez a jó világosság főfeltétele. Ezután a hüvelyt, úgy amint van, beledobjuk a petroleum tartóba. Sohasem szabad a lámpát egészen megtölteni, mert a bél égéséhez levegőre is van szüksége. A hüvely hatása 10 óra múltán észlelhető és több utántöltést is kibír. Ha ügyelünk arra, hogy a petroleum sohase égjen teljesen ki, úgy darabonként 2-3 hétig használhatjuk e hüvelyeket.

Magyarországon egyedüli elárúsítója

Brand A. Budapest, Károly-körut 15. sz.

Védjegy.

Védjegy.

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülföldiellen és állólanosan ismeretes lázi és népszer.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehellet, felhajtás, savanyu, felbőgés, hasmenés, gyomorégés, lélesleges, nyálkiválasztás, szágaság, undor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult a gyomrából, a menyívben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámoroidáknál.

Emített bajoknál a **Mária-czelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerháza Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tisztelesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: "Valódiságát bizonyítom".

A **Mária-czelli gyomorcseppek** valódi kaphatók.

Pécsett: Irgalm. gyógyszer., Zeiga László gyógyszer., ifj. Er-reth János gyógyszer., Sipőcz István gyógyszer. és Góbel Kálmán gyógyszer. Pécsváradon: Dvorsky Béla gyógyszer., Siklóson: Petrasch gyógyszer. és Szentgyörgyi M. gyógyszer. Szigetvárott: Salamon Gyula gyógyszer. és Viasz Sándor gyógyszer.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye
(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferenciek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédli szobák** mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári árák mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **butorvásárlások** nálam is oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

**A legszebb
meghívók,
tánczrendek,
eljegyzési,
esketési és
látogató jegyek
készíttetnek**

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utcza sarkán.